

“Dit document is een script van onderwijs dat is bedoeld om via video te worden getoond. In de video worden relevante tekst, dia's, media en afbeeldingen getoond om de presentatie te vergemakkelijken. Daarom is het mogelijk dat deze tekst soms niet vlot leest of dat bepaalde teksten eigenaardig klinken. Daarnaast kunnen er grammaticale fouten voorkomen die niet acceptabel zouden zijn in literair werk. We moedigen u aan om het video-onderwijs te bekijken omdat het een aanvulling is op het schriftelijke onderwijs.”

De Bergrede

Tijdens Zijn Bergrede was Jezus, of in het Hebreeuws Jesjoea, heel duidelijk over Zijn intentie met de Torah—dat is de Wet van God. Hij zei dat Hij niet was gekomen om de Torah af te schaffen, maar om die te vervullen. Hij zei dat niets van de Torah voorbijgaat totdat hemel en aarde voorbij zijn gegaan. Hij zei zelfs dat Zijn volgelingen worden herkend aan hun gehoorzaamheid aan de minste van Gods geboden in de Torah.

Hij zei het volgende:

Mattheus 5:17-19

Denk niet dat Ik gekomen ben om de Wet of de Profeten af te schaffen; Ik ben niet gekomen om die af te schaffen, maar te vervullen. Want, voorwaar, Ik zeg u: Totdat de hemel en de aarde voorbijgaan, zal er niet één jota of één tittel van de Wet voorbijgaan, totdat het alles geschied is. Wie dan een van deze geringste geboden afschaft en de mensen zo onderwijst, zal de geringste genoemd worden in het Koninkrijk der hemelen; maar wie ze doet en onderwijst, die zal groot genoemd worden in het Koninkrijk der hemelen.

Nogmaals, Jesjoea zei, “Denk niet.” Hij wilde niet dat er ook maar enig misverstand was – Hij schafte Gods Wet niet af, ook niet een deel ervan. Zelfs niet het minst belangrijke gebod, zoals het gebod om *tzitziyot* te dragen. Ook dat moeten de volgelingen van Jesjoea gewoon doen (Num 15:37-41).

Deze tekst wordt grondiger geanalyseerd in onze studie [Hemel en Aarde en de Wet van God](#), mocht je interesse hebben.

Maar ondanks deze zeer duidelijke stelling, zijn er nog steeds mensen die denken dat Jesjoea in de Bergrede precies het tegenovergestelde doet van wat Hij zei! Er wordt namelijk gesuggereerd dat Jesjoea bepaalde geboden veronachtzaamt en/of ze vervangt door nieuwe geboden, *direct nadat Hij zei dat Hij zo iets niet zou doen!*

Voordat we dieper ingaan op de verzen waarop deze suggestie is gebaseerd, gaan we kijken wat Jesjoea bedoelde toen Hij zei dat Hij was gekomen om de Torah te ‘vervullen’. Daardoor krijgen we het juiste perspectief voor onze benadering van de verzen verderop in de Bergrede.

Allereerst is *pleroe* het Griekse woord voor “vervullen”. Dit woord wordt vaak gebruikt als verwijzing naar de vervulling van Bijbelse profetie, maar meestal heeft het eigenlijk niets te maken met de traditionele opvatting over vervulling van profetie. Namelijk dat het om een voorspelling gaat. Het Grieks is veel breder dan de smalle definitie van “vervullen.” Vaak betekent het namelijk “perfectioneren” of “belichamen.”

We behandelen dat veel grondiger in onze studie [Pleroe de Wet](#), mocht je er graag meer over willen leren.

We houden het nu kort; Jesjoea kwam niet alleen om voorspellingen te vervullen die in de Torah en de Profeten zijn opgetekend. Hij kwam om de volledige diepte van de Torah en de Profeten te belichamen. In zijn commentaar op dit gedeelte in Mattheus, zegt Messiaans geleerde en leraar J.K. McKee, het heel duidelijk:

Toen Jesjoea kwam om “de Wet te vervullen” was dat met de nadrukkelijke intentie om te laten zien hoe waardevol de Torah is als instructie voor gelovigen, omdat het in Zijn Bergrede gaat over de geldigheid van het onderwijs van Mozes [...] Jesjoea de Messias, als vleesgeworden Woord van God (Johannes 1:1), kwam om de Torah te vervullen voor de mensheid door het ten volle in praktijk te brengen in Zijn onderwijs, daden en wonderen.

-J.K. McKee, *The New Testament Validates Torah: Does the New Testament Really Do Away With the Law?* p. 91

In essentie betekent pleroe, of vervullen van de Wet, dat de Wet van God volledig wordt geproclameerd of bekend gemaakt.

In het Newman Griekse Woordenboek wordt over het woord pleroe gezegd dat het betekent volledig bekend maken, volledig proclameren. Als voorbeeld hoe pleroe in een dergelijke definitie past, kun je kijken naar het gebruik van pleroe in Romeinen 15:19 en Kolossenzen 1:25.

Dat betekent dus dat de Torah haar volledige betekenis en uitdrukking vindt in Jesjoea de Messias. Dus voor ons betekent het dat we de Torah correct kunnen toepassen in ons leven, door het voorbeeld en het onderwijs van Jesjoea te volgen.

Een ander punt dat we moeten uitzoeken staat in vers 20:

Mattheus 5:20

[Want Ik zeg u: Als uw gerechtigheid niet overvloediger is dan die van de schriftgeleerden en de Farizeeën, zult u het Koninkrijk der hemelen beslist niet binnengaan.](#)

Dat is een behoorlijk schokkende uitspraak! Bedenk dat dit in de context staat dat zelfs het kleinste gebod van God nog geldig en bindend is voor gelovigen. Jesjoea zei dat onze gerechtigheid wat betreft het gehoorzamen aan Gods Torah, groter moet zijn dan die van de schriftgeleerden en Farizeeën.

Maar hoe is dat mogelijk? De Farizeeën stonden erom bekend en werden gerespecteerd vanwege hun gerechtigheid die tot uiting kwam in hun nauwgezette gehoorzaamheid aan de Torah in lijn met hun tradities. En de schriftgeleerden waren de “geleerden” van het Jodendom ten tijde van de Tweede

Tempel. Zij waren formeel opgeleid en getraind in alle zaken van de Torah. Jesjoea verwacht van ons een niveau van gerechtigheid dat groter is dan dat van de zeer gewaardeerde en vrome leiders van Israël? Hoe is dat mogelijk?

Het is onmogelijk. Niet als we het uit onszelf doen tenminste. Het is alleen mogelijk als God Zijn Torah op onze harten schrijft door het werk van de Heilige Geest. Het is alleen mogelijk als wij de correcte toepassing van de Torah begrijpen, zoals het door God is bedoeld. Dat is het punt dat Jesjoea wil maken. De Farizeeën hadden geen correcte uitleg en toepassing van de Torah. Maar Jesjoea had wel de juiste uitleg en toepassing van de Torah. Dat is de basis van de bediening en het onderwijs van Jesjoea —de instelling van het Nieuwe Verbond uit Jeremia 31:31-34 en het begin van het proces van innerlijke verandering van Gods volk. Een verandering die daarna aan de buitenkant zichtbaar wordt:

Jeremia 31:33

Voorzeker, dit is het verbond dat Ik na die dagen met het huis van Israël sluiten zal, spreekt de HEERE (JHWH): **Ik zal Mijn wet (Torah) in hun binnenste geven** en zal die in hun hart schrijven. Ik zal hun tot een God zijn en zij zullen Mij tot een volk zijn.

Op die manier wordt onze gerechtigheid groter dan die van de schriftgeleerden en Farizeeën- als we God toestemming geven om onze harten te veranderen en een correcte en diepere uitleg volgen van de Torah, waarvan Jesjoea het voorbeeld heeft gegeven. In heel de Bergrede van Jesjoea zie je dat Hij zich richt op de diepere lagen van de geboden. De geleerde en theoloog Dr. Craig Keener zegt het als volgt:

De Wet beperkte de zonde, maar het koninkrijk van Jezus verlangt naar iets dat dieper gaat: in de wet staat: “Je mag niet doodslaan”, maar Jezus eiste: “Je mag iemand niet eens *willen* doodslaan.”

-Dr. Craig Keener, NIV Cultural Backgrounds Study Bible

We halen al deze zaken aan omdat het de focus is van de Bergrede van Jesjoea. Hij maakt zich boven alles zorgen over zaken van het hart als basis voor Torah. Dat geldt ook voor de schriftgeleerden en Farizeeën, die absoluut zeer hoge achting hadden voor de kleinste details van Gods Wet, maar vaak het hart van Gods Wet verwaarloosden - namelijk barmhartigheid, recht en vrede. Meer dan wat dan ook zijn het juist de diepere aspecten van Gods Torah die Jesjoea in Zijn preek benadrukt.

Een andere manier waarop onze gerechtigheid groter wordt dan die van de schriftgeleerden en Farizeeën is door de belangrijke zaken niet te negeren, zoals de schriftgeleerden en Farizeeën deden. Liefde, barmhartigheid en vrede moeten de basis zijn van onze gehoorzaamheid aan Torah, net zoals het was voor Jesjoea. Dat wil niet zeggen dat we de ‘minste’ geboden mogen negeren als we de belangrijke zaken doen. Nee, Jesjoea leerde precies het tegenovergestelde:

Mattheus 23:23

Wee u, schriftgeleerden en Farizeeën, huichelaars, want u geeft tienden van de munt, de dille en de komijn, en u laat het belangrijkste van de Wet na: het recht, en de barmhartigheid en het geloof. Deze dingen zou men moeten doen en **die andere dingen niet nalaten.**

Nu we dit kader hebben vastgesteld, kunnen we verdergaan en bepaalde gedeelten uit de Bergrede onderzoeken. We behandelen elk gedeelte in de gegeven volgorde. *Bij het lezen van de teksten valt het op dat het vaak begint met ‘u hebt gehoord dat er is gezegd’ en niet ‘er staat geschreven.’ Als er in de Bijbel staat: “er staat geschreven” dan is het een verwijzing naar het geschreven Woord. Als er staat ‘u*

het gehoord dat er is gezegd' dan verwijst Jesjoea naar onderwijs van die tijd dat is gebaseerd op onderwijs naast de Bijbel.

Dat eerste belangrijke onderscheid is onze eerste sleutel dat Jesjoea de Wet van God niet veranderde, noch de Torah, maar zich uitspreekt tegen onderwijs dat in die tijd werd gegeven.

We gaan van start ...

Mattheus 5:21-22

U hebt gehoord dat tegen het voorgeslacht gezegd is: U zult niet doden; en: Wie doodt, zal door de rechtbank schuldig bevonden worden. Maar Ik zeg u: Al wie ten onrechte boos is op zijn broeder, zal schuldig bevonden worden door de rechtbank. En al wie tegen zijn broeder zegt: Raka! zal schuldig bevonden worden door de Raad; maar al wie zegt: Dwaas! die zal schuldig bevonden worden tot het helse vuur.

Sommige mensen die dit vers lezen denken misschien dat Jesjoea het gebod over doodslag “verandert” en een gebod toevoegt. Dat is natuurlijk problematisch omdat Hij de Torah overtreedt als Hij het gebod verandert of een gebod toevoegt. Er staat namelijk dat je niets mag toevoegen of afdoen aan de Torah (*Deuteronomium 4:2*).

Maar die manier van denken is veel te simplistisch. Hij voegde niet toe en veranderde geen geboden. Net zoals andere Joodse leraren van Zijn tijd *interpreteerde* Jesjoea de geboden in de Torah en paste Hij ze toe. Vaak haalde Hij diepere principes uit de geboden aan. Het verschil tussen Jesjoea en andere leraren van Zijn tijd is echter dat Jesjoea's uitleg altijd correct was en geïnspireerd was door God, omdat Jesjoea de Zoon van God is.

We moeten dan ook opmerken dat Jesjoea's uitleg van Gods geboden tegen doodslag niet eens nieuw is. Hoewel Jesjoea het tot op zekere hoogte inderdaad benadrukt in het Nieuwe Testament, staat in het Oude Testament ook heel wat over hoe we niet boos en hatelijk moeten zijn naar onze broeders:

Psalm 37:8

Laat uw woede bedaren en laat uw grimmigheid varen; ontsteek niet in woede – het brengt slechts kwaad.

Spreuken 29:22

Een toornig man verwekt ruzie, een driftige maakt de overtredingen talrijk.

Leviticus 19:17

U mag in uw hart uw broeder niet haten. U moet uw naaste zeker terechtwijzen, zodat u geen zonde op hem laadt.

Dus als we het hebben over het gebod om niet dood te slaan, is Gods diepere intentie achter dat gebod dat we het soort mensen zijn die nooit iemand *willen* doodslaan. Jesjoea voegde niet toe aan geboden van Gods Wet. Hij liet het hart van het gebod zien zodat het op *onze* harten kon worden geschreven.

Als onze innerlijke verandering voltooid is aan het eind van deze tijd en Gods Wet volledig op onze harten is geschreven, dan zijn we mensen die er niet eens aan denken een broeder te beledigen of in ons hart wrok tegen hem te koesteren. We moeten ernaar streven om nu al zulke mensen te zijn. Dat is het punt van Jesjoea.

We gaan verder...

Mattheus 5:27-28

U hebt gehoord dat tegen het voorgeslacht gezegd is: U zult geen overspel plegen. Maar Ik zeg u dat al wie naar een vrouw kijkt om haar te begeren, in zijn hart al overspel met haar gepleegd heeft.”

Nogmaals laat Jesjoea zien wat de diepere intentie van God is in dit gebod. En nogmaals is Jesjoea's uitleg van dit gebod niet anders dan in het Oude Testament. Lees de waarschuwingen tegen overspel maar eens in Spreuken 6, waar dit principe ook wordt uitgelegd. We geven een specifiek voorbeeld:

Spreuken 6:25

Begeer haar schoonheid niet in je hart en laat ze je niet vangen met haar oogleden,

Dus net als het gebod tegen doodslag, geeft Jesjoea ook hier een dieper principe achter het verbod op overspel. God wil niet dat we genoeg nemen met het minimum. Hij wil dat onze gerechtigheid groter is dan die van de schriftgeleerden en Farizeeën. God wil dat we niet alleen mensen zijn die fysiek trouw zijn aan onze echtgenoten, maar ook in onze harten.

We gaan verder...

Mattheus 5:31-32

Er is ook gezegd: Wie zijn vrouw verstoot, moet haar een echtscheidingsbrief geven. Maar Ik zeg u dat wie zijn vrouw verstoot om een andere reden dan hoererie, maakt dat zij overspel pleegt; en wie met de verstotene trouwt, pleegt ook overspel.

Er is heel veel uitleg nodig bij deze tekst en veel daarvan gaat veel dieper dan deze studie. We maken in de nabije toekomst een studie waarin we specifiek ingaan op het onderwerp scheiding en hertrouwen.

Maar op dit moment volstaan we met zeggen dat Jesjoea's woorden volledig in lijn zijn met de Torah geboden over echtscheiding en hertrouwen in Deuteronomium 24.

We willen ook noemen dat Jesjoea hier sprak over een zeer specifiek cultureel debat van zijn tijd en Hij nam een heel strikt standpunt in *als reactie op* die discussie. Maar de diepere vragen over scheiding en hertrouwen moeten we holistisch bezien. Dat wil zeggen dat deze tekst uit Mattheus bestudeerd moet worden in het licht van al het andere wat er over dit onderwerp in de Bijbel staat. Daardoor krijgen we een vollediger beeld van Gods instructies over deze zaak.

Met andere woorden, we moeten begrijpen dat Jesjoea's woorden niet op zich stonden. We moeten de historische en culturele context overwegen om volledig te begrijpen wat er in deze tekst staat. Niet alleen dat, de Bijbel gaat op andere plaatsen veel dieper in op deze kwestie en ook dat moeten we overwegen.

Voor het doel van deze studie willen we noemen dat Jesjoea niets veranderde of toevoegde en dat wordt duidelijk als we de geboden in de Torah lezen. Nogmaals, net als met andere teksten die we hebben verkend, gaf Jesjoea de interpretatie en toepassing van het gebod. Het Bijbelse ideaal is dat we mensen zijn die niet echtscheiden. We moeten trouw zijn aan onze echtgenoten, hen liefhebben, onze problemen aanpakken en weigeren om ze te negeren alsof het er niet toe doet.

Dat is natuurlijk volledig in lijn met het Oude Testament waar God Zelf zegt dat Hij “echtscheiding haat” in Maleachi 2:16 ook al staat Hij het wel toe in Deuteronomium 24. Jesjoea benadrukt de hogere, ideale standaard van God die door de Bijbel heen klinkt.

We gaan verder...

Mattheus 5:33-37

Verder hebt u gehoord dat tegen het voorgeslacht gezegd is: U zult de eed niet breken, maar u zult voor de Heere uw eden houden. Maar Ik zeg u: Zweer in het geheel niet, niet bij de hemel, want dat is de troon van God; niet bij de aarde, want dat is de voetbank van Zijn voeten; en ook niet bij Jeruzalem, want dat is de stad van de grote Koning. Ook bij uw hoofd mag u niet zweren, want u kunt niet één haar wit of zwart maken; maar laat uw woord ja ja zijn en uw nee nee; wat hierboven uitgaat, is uit de boze.

Nogmaals, Jesjoea's woorden zijn volledig in lijn met de geboden uit de Torah. Als wij een eed afnemen dan moeten we ons daaraan houden volgens de Torah:

Numeri 30:2

Wanneer een man de HEERE (JHWH) een gelofte doet of een eed zweert om een verplichting op zich te nemen, dan mag hij zijn woord niet schenden; overeenkomstig alles wat uit zijn mond komt, moet hij doen.

Met andere woorden; we moeten integere mensen zijn. Dat is echt het diepere principe achter dit gebod. Jesjoea zegt eigenlijk dat we zo betrouwbaar moeten zijn dat het maken van een eed niet nodig is omdat ons 'ja' of 'nee' genoeg en betrouwbaar is. Dat betekent het als dit gebod op onze harten is geschreven.

We gaan verder...

Mattheus 5:38-42

U hebt gehoord dat er gezegd is: Oog voor oog en tand voor tand. Ik zeg u echter dat u geen weerstand moet bieden aan de boze; maar wie u op de rechterwang slaat, keer hem ook de andere toe; en als iemand u voor het gerecht wil dagen en uw onderkleding nemen, geef hem dan ook het bovenkleed; en wie u zal dwingen één mijl te gaan, ga er twee met hem. Geef aan hem die iets van u vraagt, en keer u niet af van hem die van u lenen wil.

De wet waarnaar Jesjoea hier verwijst, staat bekend als de “wet van vergelding”, die op meerdere plaatsen in de Torah wordt genoemd, bijvoorbeeld in Exodus 21:25, Leviticus 24:19 en Deuteronomium 19:21.

Om een algemeen misverstand even uit de weg te ruimen, willen we zeggen dat deze wet in de Torah niets te maken heeft met verminking als strafmiddel. De toepassing van de wet is altijd uitgelegd in het kader van gelijkwaardigheid. Daarmee willen we zeggen dat de betaling of vergelding evenredig moet zijn aan het verlies. Wil je daar meer over weten, kijk dan onze studie [Oog voor oog](#).

In de eerste eeuw kon iemand die jou sloeg voor de rechtbank worden gesleept en een boete krijgen. Dus dit staat in de context van civiel recht, wat duidelijk wordt in het volgende vers waar het gaat over iemand die je voor de rechter sleept.

Jesjoea heeft wel degelijk achting voor het recht en vergelding conform Torah. Maar Hij leert ons dat we

nederig en barmhartig moeten omgaan met dergelijke situaties. We moeten iemand niet zomaar voor de rechtbank slepen en vergelding eisen, wat we zeker mogen doen als ons onrecht is aangedaan. Maar Jesjoea zegt dat onze gerechtigheid groter moet zijn dan die van de schriftgeleerden en Farizeeën.

We moeten liefde, barmhartigheid en vergeving als leidraad gebruiken bij de toepassing van Torah. Dat wil zeggen dat we God moeten vertrouwen en mensen vergeven die misbruik van ons hebben gemaakt. Dat staat immers ook in de Torah!

Leviticus 19:18

U mag geen wraak nemen of een wrok koesteren tegen uw volksgenoten, maar u moet uw naaste liefhebben als uzelf. Ik ben de HEERE (JHWH).

Laten we tot slot kijken naar de laatste tekst in dit hoofdstuk van Mattheus:

Mattheus 5:43-44

U hebt gehoord dat er gezegd is: U moet uw naaste liefhebben en uw vijand moet u haten. Maar Ik zeg u: Heb uw vijanden lief; zegen hen die u vervloeken; doe goed aan hen die u haten; en bid voor hen die u beledigen en u vervolgen;

Voor sommige mensen is dit misschien de lastigste tekst in het hoofdstuk omdat het in eerste instantie lijkt dat Jesjoea de Torah tegenspreekt. Hij gebiedt expliciet dat we onze vijanden moeten liefhebben! Maar de Torah gebiedt ons *niet* om onze vijanden te haten. Nergens. Nooit. Het staat er niet in. Geen enkele keer. Dus nogmaals, deze tekst is perfect in lijn met de Torah.

Jesjoea citeert een tekst die we al eerder hebben gelezen, uit Leviticus 19:18:

Leviticus 19:18

... u moet uw naaste liefhebben als uzelf. Ik ben de HEERE (JHWH).

Dus wat is er aan de hand? De Farizeeën waren het ermee eens dat we onze naasten moeten liefhebben, maar ze hadden een nauwe definitie van het woord 'naaste' om vrijwel iedereen uit te sluiten die ze niet leuk vonden. En hun exclusieve definitie was de basis voor hun onderwijs dat we onze vijanden moeten haten. De Farizeeën leerden niet echt dat we onze naasten moeten *haten*, net als JHWH niet echt Ezau *haatte*.

In het Nederlands is haat een nogal sterk woord. Vanuit Hebreeuws denken heeft iemand liefhebben te maken met het tonen van die liefde. Als je iemand haat, dan laat je gewoon geen liefde zien of je negeert hem. Daarmee was het onderwijs van de Farizeeën echter niet correct, we moeten liefde betonen aan iedereen, niet aan slechts enkele mensen die wij als onze naaste zien. Jesjoea vraagt van ons dat onze gerechtigheid groter is dan die van de schriftgeleerden en Farizeeën.

Met andere woorden, de Farizeeën geven een verkeerde uitleg van Leviticus 19:18. Onze naasten zijn niet alleen de mensen die wij leuk vinden, het zijn ook onze vijanden. Ook hen moeten we liefhebben. En zoals we kunnen verwachten, staat dat principe ook in de Torah:

Exodus 23:4-5

Wanneer u een rund **van uw vijand** of zijn verdwaalde ezel aantreft, moet u het dier beslist bij hem terugbrengen. Wanneer u de ezel van **iemand die u haat**, onder zijn last ziet liggen, moet u zich ervan weerhouden om het aan hem over te laten. U moet de ezel beslist samen met hem overeind helpen.

Als *onze vijand* iets verliest, dan geldt voor ons het gebod om het aan hem terug te brengen. Als onze vijand hulp nodig heeft, dan mogen we dat niet negeren. We moeten stoppen en hem helpen. Dienen en helpen zijn natuurlijk uitdrukkingen van liefde en God gebiedt dat wij dat voor onze vijand doen. Dat staat in de Torah!

Het is ironisch dat de Farizeeën, die bekend stonden om hun strenge gehoorzaamheid aan de Torah, het hart van de Torah waren vergeten en daardoor de Torah overtraden. Zij verdraaiden Leviticus 19:18 zodat het niet gold voor de mensen die we volgens de Torah juist moeten liefhebben. Jesjoea wees hen terecht in hun verkeerde uitleg. Hij gaf de bedoeling van de Vader. Door Jesjoea's uitleg te volgen wordt onze gerechtigheid groter dan die van de schriftgeleerden en Farizeeën.

We kunnen dus concluderen dat Jesjoea's Bergrede op geen enkele manier in strijd is met de Torah. Het doel van Jesjoea was om de diepere geestelijke principes uit te leggen die achter de geboden van de Torah liggen. Het is altijd Gods bedoeling geweest dat Zijn Wet in onze harten zou zijn. Hij corrigeerde de culturele en religieuze misinterpretaties van de Torah in Zijn tijd. Maar geen enkele keer zegt Hij iets dat tegen de Torah ingaat of daar iets aan verandert.

We bidden dat deze studie je tot zegen is geweest.

Vergeet niet om alles te onderzoeken. Sjalom!

Voor meer over dit en ander onderwijs, bezoek ons op www.119ministries.nl

Sjalom, dat Jahweh u mag zegenen in uw wandel in het volledige Woord van God.

EMAIL: Info@119ministries.com (USA); info@119ministries.nl

FACEBOOK: www.facebook.com/119Ministries; www.facebook.com/119ministriesnederland

WEBSITE: www.TestEverything.net & www.119ministries.nl

TWITTER: www.twitter.com/119Ministries#